

DECIZIE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Valentina Clevadî
Iuliana Oprea, Galina Stratulat,
Dumitru Mardari, Ion Druță

examinând recursul declarat de către administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Tiadaca-C” (în procedura falimentului simplificat) – Tofan Igor prin intermediul reprezentantului, avocatul Stratu Andrei în cadrul procesului de insolvență la cererea creditorului – Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni privind intentarea procesului de insolvență față de debitorul - Societatea cu Răspundere Limitată „Tiadaca-C”,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2016, prin care s-a admis parțial cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Tiadaca-C” (în procedura falimentului simplificat) – administrator autorizat, Fanari Svetlana, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului,

c o n s t a t ă :

La 13 decembrie 2012, creditorul BC „Moldindconbank” SA s-a adresat cu cerere introductivă privind intentare a procesului de insolvență față de debitorul SRL „Tiadaca-C”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2012, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul BC „Moldindconbank” SA, privind intentarea procesului de insolvență față de debitorul SRL „Tiadaca- C”, iar în calitate de administrator provizoriu a fost desemnat Hariton Eugeniu.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2013, a fost intentat procesul de insolvență față de debitorul SRL „Tiadaca-C” și numit în calitate de administrator al insolvenței debitorului SRL „Tiadaca-C” - Hariton Eugeniu.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2014, a fost admisă cererea administratorului provizoriu, Fanari Svetlana privind intrarea în faliment a debitorului SRL „Tiadaca - C”, s-a constatat insolvența și s-a inițiat procedura

simplificată a falimentului în privința debitorului SRL „Tiadaca - C”, cu dizolvarea debitorului, fiind desemnată în calitate de lichidator al debitorului, administratorul autorizat, Fanari Svetlana.

Pe parcursul derulării procesului de insolvență, la 14 aprilie 2015 și ulterior la 18 aprilie 2016, lichidatorul debitorului SRL „Tiadaca-C” (în procedura falimentului simplificat) – administratorul autorizat, Fanari Svetlana, a înaintat cerere în temeiul art. art.27 și 248 alin. (1) lit. h) și i) și alin. (6) ale Legii insolvenței, solicitând atragerea la răspundere subsidiară a administratorului debitorului – Tofan Igor și fondatorului debitorului – Andreev Mihail, încasarea de la administratorul, Tofan Igor și fondatorul, Andreev Mihail, în beneficiul Casei Naționale de Asigurări Sociale a sumei de 54 068,32 lei, în beneficiul SRL „Faverol” (în proces de lichidare) - suma de 2 634 lei și în beneficiul IFS mun. Chișinău, DAF Centru suma de 56 333,78 lei.

În motivarea cererii înaintate, lichidatorul debitorului SRL „Tiadaca-C”, Fanari Svetlana a indicat că creditorii IFS Chișinău, DAF Centru, CNAS și SRL „Faverol” (în proces de lichidare), au pus în sarcina lichidatorului debitorului SRL „Tiadaca-C”, înaintarea în instanța de insolvență a unei cereri privind atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului SRL „Tiadaca-C” în mărimea creanțelor CNAS, SRL „Faverol” (în proces de lichidare), DAF Centru, mun. Chișinău, ce constituie suma este de 2 744 522,15 lei.

La o dată ulterioară, lichidatorul debitorului SRL „Tiadaca-C” (în procedura falimentului simplificat) - Fanari Svetlana a înaintat o cerere de concretizare a cererii privind atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale SRL „Tiadaca-C”, în procedura falimentului simplificat, prin care a invocat că atât Tofan Igor, cât și Andreev Mihail, în legătură cu faptul că nu și-au exercitat atribuțiile lor în limitele legii, se încadrează pe deplin în limitele legale ca persoane care pot fi atrase la răspundere subsidiară pentru datoriile SRL „Tiadaca-C”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2016 s-a admis parțial cererea lichidatorului SRL „Tiadaca-C” (în procedura falimentului simplificat) – Fanari Svetlana privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului. S-a atras la răspundere patrimonială subsidiară administratorul debitorului SRL „Tiadaca-C” (în procedura falimentului simplificat), Tofan Igor, s-a încasat de la administratorul debitorului SRL „Tiadaca-C” (în procedura falimentului simplificat), Tofan Igor în beneficiul Casei Naționale de Asigurări Sociale suma de 54 068,32 lei, în beneficiul SRL „Faverol” (în proces de lichidare) suma de 2 634 120,05 lei și în beneficiul DAF Centru mun. Chișinău suma de 56 333,78 lei. S-a respins cererea lichidatorului debitorului SRL „Tiadaca-C” (în procedura falimentului simplificat) - Fanari Svetlana privind atragerea la răspundere subsidiară a fondatorului debitorului SRL „Tiadaca-C”, Andreev Mihail.

La 25 noiembrie 2016 și ulterior, la 28 decembrie 2016, administratorul societății

debitoare – Tofan Igor prin intermediul reprezentantului, avocatul Stratu Andrei a depus recurs împotriva hotărârii din 25 aprilie 2016, solicitând repunerea în termen, admiterea recursului, casarea hotărârii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a demersului lichidatorului privind atragerea la răspundere subsidiară.

Cu referire la termenul de declarare a recursului a indicat că, despre hotărârea contestată a aflat la 10 noiembrie 2016, prin intermediul executorului judecătoresc, Pașa Nicolae, când i-a fost adus la cunoștință titlu executoriu, eliberat în baza hotărârii contestate. De asemenea a menționat că, la materialele cauzei lipsește dovada recepționării copiei hotărârii contestate, iar toată corespondența a fost expediată în comuna Ciorescu, pre când în cererea de amânare s-a indicat mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 77/6, ap.19.

Susține recurentul că, nu a fost citat pentru ședințele de judecată în mod legal, deoarece toată corespondența a fost expediată la o altă adresă decât cea indicată în cererea sa (f.d. 32) și consideră că, aceasta duce la o încălcare a drepturilor de citare legală pentru ca dânsul să participe la examinarea cauzei date și să prezinte probe în vederea apărării drepturilor sale.

Pledând pentru admiterea recursului, recurentul a invocat dezacordul cu hotărârea contestată, considerând că la emiterea acesteia au fost aplicate eronat normele de drept material și procedural, și anume că, art. 248 alin. (5) al Legii insolvenței stabilește un termen concret în interiorul căruia pot fi înaintate revindecări privind atragerea la răspundere subsidiară, 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvență, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvență.

În sprijinul poziției exprimate remarcă că, însăși în hotărârea supusă recursului este constatat că, procedura de insolvență a fost intentată la 15 aprilie 2013, iar toate faptele care au dus cu certitudine la premisele apariției procedurii de insolvență au avut loc în luna octombrie a anului 2009, iar prin prisma Recomandării nr. 86, dânsul, și în general cererea de răspundere subsidiară urma a fi admisă numai în cazul când acțiunile pârâților ce au dus la starea de insolvență erau efectuate cu cel mult 2 ani înainte de intentarea procedurii de insolvență, 15 aprilie 2013, acțiuni constatate de instanța de fond că au fost în octombrie anul 2009.

Menționează că, la dosar lipsesc probe pertinente și utile în vederea confirmării sau infirmării existenței sau lipsei în acțiunile administratorului, deoarece ca urmare a sesizării și ordonanței de reluare a urmăririi penale s-a constatat lipsa în acțiunile lui a elementelor a cărorva infracțiuni.

Astfel, recurentul precizează că, fondatorului, Andreev Mihail nu i-a fost restricționat dreptul de a participa la administrarea societății, deoarece dânsul dispune de acte care confirmă informarea fondatorului - Andreev Mihail despre faptul

convocării Adunării generale, ulterior adunării generale repetate, însă ultimul nu se prezenta.

Mai mult ca atât, restricționarea lui Andreev Mihail de la conducerea societății nu poate fi invocat, deoarece conform hotărârii atacate, pretinsele acțiuni ce au condus la insolvență au avut loc în perioada anului 2009, iar litigiul la care se face trimitere nu au dispus înlăturarea fondatorului Andreev Mihail de la conducerea societății debitoare.

Prin referința din 16 ianuarie 2017, lichidatorul debitorului, Fanari Svetlana, a solicitat respingerea cererii de recurs ca nefondată și depusă tardiv.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu prevederile art. 116 alin. (1) și alin. (3) CPC persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Prin prisma normelor enunțate, instanța de recurs consideră întemeiată cererea administratorului, Tofan Igor de repunere în termen a recursului, deoarece materialele cauzei atestă cu certitudine că, pentru ședința de judecată din 15 februarie 2016, 28 martie 2016, 31 martie 2016, 18 aprilie 2016 și 25 aprilie 2016 nu a fost citat, iar la 25 aprilie 2016 a fost pronunțat dispozitivul hotărârii, hotărârea fiind expediată părților pentru cunoștință la 19 septembrie 2016 (f.d. 161).

Totodată, este justificată cererea administratorului, Tofan Igor de repunere în termen a recursului, deoarece ultimul a cunoscut despre adoptarea hotărârii contestată la 10 noiembrie 2016 prin intermediul executorului judecătoresc, când i-a fost adus la cunoștință documentul executoriu, emis în baza hotărârii contestate.

Judecând recursul declarat de către fondatorul societății debitoare – Tofan Igor prin intermediul reprezentantului, avocatul Stratu Andrei împotriva hotărârii date de instanța de insolabilitate, în baza materialelor îndreptate instanței de recurs, în limitele invocate în recursul declarat și în referința depusă de lichidatorul SRL „Tiadaca-C” (în procedura falimentului simplificat) – administrator autorizat, Fanari Svetlana, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2016 din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) CPC, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și

hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Conform art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din acest cod, cu excepțiile și completările stabilite în legislația insolvabilității.

Reglementări similare se regăsesc și în prevederile art. 1 alin. (4) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, care prevăd că procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Din materialul prezentat instanței de recurs s-a stabilit că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2013 s-a intentat procesul de insolvabilitate față de debitorul SRL „Tiadaca-C” și s-a numit în calitate de administrator al insolvabilității debitorului SRL „Tiadaca-C” - Hariton Eugeniu, hotărâre publicată în Monitorul Oficial din 26 aprilie 2013.

Iar, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2014 s-a constatat insolvabilitatea SRL „Tiadaca-C” și s-a inițiat procedura simplificată a falimentului, cu dizolvarea SRL „Tiadaca-C”, fiind numit în calitate de lichidator – administratorul autorizat, Fanari Svetlana.

Din raportul prezentat de către administratorul insolvabilității al debitorului SRL „Tiadaca-C”, Fanari Svetlana, rezultă că în baza răspunsurilor eliberate la interpelări, de organele și autoritățile statului s-a confirmat că, SRL „Tiadaca-C” nu deține mijloace bănești, unități de transport, bunuri gajate, mărci comerciale și bunuri depozitate în vederea acoperirii creanțelor validate, pe când dispune de un lot de teren în raionul Nisporeni, satul Cristești, cu nr. cadastral 601320328701, iar acesta la rândul său, nu poate acoperi în întregime creanțele validate.

La fel, actele cauzei denotă că, în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) și i) al Legii insolvabilității, la 14 aprilie 2015, lichidatorul SRL „Tiadaca-C” (în procedura falimentului simplificat) – administratorul autorizat, Fanari Svetlana a înaintat o cerere, prin care a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a administratorului debitorului – Tofan Igor și fondatorului – Andreev Mihail, în limita creanțelor validate (f.d. 3, 104).

Din cererea de atragere la răspundere subsidiară reiese că, SRL „Tiadaca-C” nu dispune de bunuri care ar acoperi cheltuielile procesului de insolvabilitate, pe când s-au identificat datoriile în valoare totală de 2 744 522.15 lei, inclusiv față de CNAS în sumă de 54 068.32 lei, SRL „Faverol” (în proces de lichidare) – 2 634 120.05 lei și IFS mun. Chișinău, DAF Centru în sumă de 56 333.78 lei.

Fiind investită cu examinarea cererii în cauză, instanța de insolvabilitate, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2016, a admis parțial cererea lichidatorului SRL „Tiadaca-C” (în procedura falimentului simplificat) – Fanari Svetlana privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului. S-a atras la răspundere patrimonială subsidiară

administratorul debitorului SRL „Tiadaca-C” (în procedura falimentului simplificat), Tofan Igor, s-a încasat de la administratorul debitorului SRL „Tiadaca-C” (în procedura falimentului simplificat), Tofan Igor în beneficiul Casei Naționale de Asigurări Sociale suma de 54 068,32 lei, în beneficiul SRL „Faverol” (în proces de lichidare) suma de 2 634 120,05 lei și în beneficiul DAF Centru mun. Chișinău suma de 56 333,78 lei. S-a respins cererea lichidatorului debitorului SRL „Tiadaca-C” (în procedura falimentului simplificat) - Fanari Svetlana privind atragerea la răspundere subsidiară a fondatorului debitorului SRL „Tiadaca-C”, Andreev Mihail.

În acest context instanța de insolvență cu certitudine a constatat că, cererea lichidatorului, administrator autorizat Fanari Svetlana, conține argumente bazate pe înscrisuri și alte probe incontestabile și pertinente privind existența temeiului de atragere la răspundere subsidiară, care pot fi imputabile administratorului debitorului SRL „Tiadaca-C” – Tofan Igor.

Dispozițiile art. 10 alin. (2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, prevăd că, intentarea unui proces de insolvență presupune existența unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului, iar potrivit art. 14 al aceleiași legi, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă și în cazul în care: a) executarea integrală a creanțelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor celorlalți creditori; b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanțele creditorilor. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2). Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3).

Conform art. 15 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în cazul insolvenței debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvență intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sînt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Potrivit art. 247 alin. (1) al Legii insolvenței, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei

țăărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

Conform art. 248 alin. (1) lit. h) și i) al Legii enunțate, dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea lichidatorului instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolubil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una din următoarele acțiuni: nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 al Legii insolabilității și comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

Colegiul consideră că, instanța de insolvabilitate corect a ajuns la concluzia de admitere în parte a cererii lichidatorului, administrator autorizat Fanari Svetlana, privind atragerea la răspundere patrimonială subsidiară a lui Tofan Igor ca factor de decizie al debitorului SRL „Tiadaca-C”, în calitatea sa de administrator-fondator al întreprinderii, în temeiul art. 248 al Legii insolabilității, deoarece cererea întrunește temeiurile legale în vederea atragerii la răspundere subsidiară și anume, nedepunerea a cererii de intentare a procesului de insolvabilitate, conform prevederilor art. 14 al Legii insolabilității, precum și comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

Potrivit art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Raportând la caz normele citate supra, instanța de recurs conchide că, administratorul-fondatorul debitorului SRL „Tiadaca-C” – Tofan Igor, nu a întreprins careva acțiuni legale pentru a evita starea de insolvabilitate și îndatorarea față de creditorii, aceasta fiind rezultată și prin nedepunerea cererii introductive, încă din anul 2009, când s-au iscat problemele financiare la întreprindere, iar această circumstanță denotă gestionarea necorespunzătoare a activității societății comerciale debitoare și impun factorii de decizie să răspundă patrimonial subsidiar față de creditorii pentru obligațiile apărute.

În acest sens, instanța de recurs remarcă constatările din ordonanța Procuraturii Generale din 31 iulie 2012, în care se specifică că, specialiștii din cadrul IFS mun. Chișinău și CCCEC la efectuarea controlului, în cadrul întreprinderii debitoare, urmau să se expună și să de-a apreciere asupra legalității acțiunilor administratorului SRL „Tiadaca-C” la efectuarea tranzacțiilor cu firme fantome, eschivarea de la plata impozitelor neachitate la bugetul de stat din aceste tranzacții, cuantumul prejudiciului total cauzat statului în rezultatul acestor tranzacții, precum și asupra faptului în ce măsură relațiile cu firmele fantome au influențat mărimea profitului întreprinderii SRL „Tiadaca-C” prin trecerea nejustificată a mijloacelor financiare ale societății la

capitolul cheltuieli. Totodată, s-a indicat că, din acțiunile factorilor de decizie a SRL „Tiadaca-C” rezultă bănuiala rezonabilă că, a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 244 alin. (2) lit. b) Cod penal, caracterizată prin evaziune fiscală a întreprinderii prin includerea în documentele contabile, fiscale sau financiare a unor date vădit denaturate privind veniturile sau cheltuielile, care nu au la bază operațiuni reale ori care au la bază operațiuni ce nu au existat, și prin tănuirea unor obiecte impozabile, care a condus la neachitarea impozitului în proporții deosebit de mari, iar ca urmare, a acestor operațiuni nereale și inexistente, administratorul și fondatorul SRL „Tiadaca-C” cu cota socială de 50%, Igor Tofan, a admis trecerea nejustificată la cheltuieli a mijloacelor financiare în proporții egale cu valoarea tranzacțiilor de procurare a mărfurilor și serviciilor de la firme fantome și diminuarea profitului întreprinderii, astfel cauzând daune în proporții deosebit de mari prin înșelăciune co-fondatorului întreprinderii cu aceeași cotă de participare Andreev Mihail, prin ce se atestă o bănuială rezonabilă că, a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. (4) din Codul penal (f.d. 75-78).

Prin urmare, conform prevederilor art. art. 49 alin. (1) lit. f) și alin. (2) lit. b), 72 alin. (4), (5), (6), (7) ale Legii privind societățile cu răspundere limitată, în cazul apariției indicilor de insolvabilitate, administratorul-fondatorul SRL „Tiadaca-C”, Tofan Igor este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate până la ajungerea de facto în stare de insolvabilitate, dacă asociații nu vor acoperi pierderile.

La acest segment, instanța de recurs apreciază critic argumentul recurentului cu privire la faptul că, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolubil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, deoarece în ordonanța Procuraturii Generale menționate supra, rezultă că, incapacitatea de plată a apărut în luna octombrie a anului 2009, iar administratorul-fondatorul SRL „Tiadaca-C” – Tofan Igor, nu s-a adresat în instanța de insolvabilitate privind intentarea procesului de insolvabilitate față de sine.

Astfel, datorită încălcării de către administrator-fondator a obligațiilor care îi revin de a monitoriza starea economică-financiară a întreprinderii, s-a ajuns la situația de insolvabilitate a SRL „Tiadaca-C”, și anume, la situația de insuficiență a masei debitoare de a acoperi creanțele creditorilor.

Totodată, Colegiul reține că, cel de-al doilea fondator al societății debitoare, Andreev Mihail, a sesizat organele competente despre ilegalitățile comise de conducerea SRL „Tiadaca-C”, în temeiul plângerii sale (f.d. 70-71) fiind dispusă pornirea urmăririi penale în baza art. 244 alin. (2) lit. b) și art. 196 alin. (4) Cod penal, fapt confirmat prin ordonanța din 31 iulie 2012, din care motiv, justificat instanța de insolvabilitate a concluzionat neîntemeiată cerința lichidatorului privind atragerea la răspundere patrimonială subsidiară a lui Andreev Mihail, deoarece nu-i poate fi opusă ultimului.

Se respinge și argumentul recurentului privind lipsa citării despre data, ora și locul ședinței de judecată la adresa indicată în cererea de amânare, mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 77/6, ap.19 (f.d. 32), deoarece lichidatorul, Fanari Svetlana, și instanța de insolvabilitate au întreprins toate măsurile necesare în vederea citării corespunzătoare (f.d.22, 25, 35, 43), fapt confirmat și prin procesul-verbal de înmânare a actului de procedură, întocmit de executorului judecătoresc la 09 octombrie 2015 (f.d. 68). Mai mult ca atât, având calitatea de administrator-fondator, Tofan Igor era obligat să se folosească cu bună - credință de drepturile sale procedurale.

În acest sens, Colegiul remarcă și faptul că, hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2013 privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Tiadaca-C” a fost publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova din 26 aprilie 2013, în care s-a indicat data, ora și locul ședinței de judecată.

La fel, nu poate fi reținut și se respinge argumentul recurentului cu referire la faptul că, termenul în interiorul căruia pot fi înaintate revindecări privind atragerea la răspundere subsidiară, este de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvabilitate, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate, or, termenul de 3 ani stabilit pentru depunerea cererii de angajare a răspunderii speciale nu poate începe a curge decât după intentarea procesului de insolvabilitate, iar termenul de 2 ani (24 luni) reglementat la art. art. 247 alin. (2) și 248 alin. (5) ale Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, este prevăzut pentru calculul limitelor temporale în care au fost comise acțiunile enumerate la alin. (1) al art. 248, anterior intentării procesului de insolvabilitate.

Alte argumente invocate de către recurent în cererea de recurs, fiind apreciate în coroborare cu probele administrate, la fel nu pot servi temei pentru admiterea recursului în sensul declarat.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „ ... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2016 este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea contestată.

În conformitate cu art. 445 alin (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite cererea administratorului Societății cu Răspundere Limitată „Tiadaca-C” (în procedura falimentului simplificat) – Tofan Igor, privind repunerea în termenul de declarare a recursului.

Se repune în termen recursul declarat de către administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Tiadaca-C” (în procedura falimentului simplificat) – Tofan Igor, prin intermediul reprezentantului, avocatul Stratu Andrei.

Se respinge recursul declarat de către administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Tiadaca-C” (în procedura falimentului simplificat) – Tofan Igor, prin intermediul reprezentantului, avocatul Stratu Andrei.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2016, în cadrul procesului de insolvență la cererea creditorului – Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni privind intentarea procesului de insolvență față de debitorul - Societatea cu Răspundere Limitată „Tiadaca-C”, prin care s-a admis parțial cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Tiadaca-C” (în procedura falimentului simplificat) – administrator autorizat, Fanari Svetlana, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

judecător

Valentina Clevadi

judecători

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Ion Druță